

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9378/2550

นายสมบัติ ธนาพรสังสุทธิ์โจทก์ นางพรประภาหรือศรีประภา โจรนครประภาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 231, ป.วิ.พ. มาตรา 147, ป.วิ.พ. มาตรา 27

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 เกี่ยวกับการขอขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายตามเงื่อนไขที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ทุเลาการบังคับไว้ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 เป็นเรื่องต่อเนื่องกับการทุเลาการบังคับ ซึ่งเป็นอำนาจโดยเฉพาะของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 231 เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้จำเลยขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยจึงไม่มีสิทธิฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 นั้นต่อมา และถือว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ขึ้นขอขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายดังกล่าวเป็นที่สุดแล้วตาม ป.วิ.พ. มาตรา 147 วรรคหนึ่ง โจทก์ย่อมมีสิทธิบังคับคดีได้ และไม่มีประโยชน์ที่ศาลฎีกาจะวินิจฉัยฎีกาของจำเลยที่ฎีกาขึ้นนี้ว่า การออกคำสั่งบังคับของศาลชั้นต้นเป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ขอให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหาย และกำหนดระยะเวลาให้จำเลยนำเงินประกันความเสียหายตามคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค 1 มาวางต่อศาลชั้นต้นใหม่ เพราะไม่ว่าศาลฎีกาวินิจฉัยฎีกาของจำเลยอย่างไรก็ไม่อาจกระทบถึงคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ซึ่งเป็นที่สุดแล้วดังกล่าวได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินโฉนดเลขที่ 18754 ตำบลสำโรงเหนือ (สำโรงฝั่งใต้) อำเภอเมือง-สมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมทั้งส่งมอบบ้านเลขที่ 729 หมู่ที่ 6 ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้โจทก์ในสภาพเรียบร้อย และให้จำเลยใช้ค่าขาดประโยชน์แก่โจทก์เดือนละ 8,000 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาท กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 7,000 บาท จำเลยอุทธรณ์และยื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำสั่งอนุญาตให้ทุเลาการบังคับไว้ในระหว่างอุทธรณ์ โดยให้จำเลยนำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนับถึงวันทราบคำสั่งและต่อไปอีก 2 ปี มาวางศาลภายในเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด มิฉะนั้นจะยกคำร้อง จำเลยไม่นำค่าเสียหายตามคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค 1 มาวางศาลภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยาย ศาลชั้นต้นจึงออกคำสั่งบังคับแก่จำเลย จำเลยยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งบังคับ อ้างว่าการออกคำสั่งบังคับของศาลชั้นต้นเป็นการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้อง คำคำร้องเป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำสั่งอนุญาตให้ทุเลาการบังคับไว้ในระหว่างอุทธรณ์ โดยให้จำเลยนำค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นนับถึงวันทราบคำสั่งและต่อไปอีก 2 ปี มาวางศาลภายในเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด มิฉะนั้นให้ยก

คำร้อง ขอให้จริงใจได้ว่า ศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายหลายครั้ง ในที่สุดศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายต่อไปอีก และออกคำสั่งบังคับแก่จำเลย จำเลยอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหาย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน เห็นว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 เกี่ยวข้องกับการขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายตามเงื่อนไขที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้มีการทุเลาการบังคับไว้ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 นั้น เป็นเรื่องต่อเนื่องกับการทุเลาการบังคับ ซึ่งเป็นอำนาจโดยเฉพาะของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 231 เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้จำเลยขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายที่ต้องชำระให้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นต่อไปอีก จำเลยจึงไม่มีสิทธิฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 นั้นต่อมา และถือว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ชั้นขอขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายดังกล่าวเป็นที่สุดแล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 147 วรรคหนึ่ง โจทก์ย่อมมีสิทธิบังคับคดีได้ จำเลยฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ชั้นนี้ว่า การออกคำสั่งบังคับของศาลชั้นต้นเป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ขอให้ศาลฎีกายกคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหาย และกำหนดระยะเวลาให้จำเลยนำเงินประกันความเสียหายตามคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค 1 มาวางต่อศาลชั้นต้นใหม่ ดังนี้ ไม่ว่าศาลฎีกาจะวินิจฉัยฎีกาของจำเลยอย่างไร ก็ไม่อาจมีผลกระทบถึงคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ไม่อนุญาตให้จำเลยขอขยายระยะเวลาวางเงินค่าเสียหายซึ่งเป็นที่สุดแล้วได้ ปัญหาตามฎีกาของจำเลยจึงไม่มีประโยชน์ที่ศาลฎีกาจะวินิจฉัย ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความของศาลฎีกา ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

อิสเรศ ชัยรัตน์ · สติธย์ ทาวุฒิ · พงษ์ศักดิ์ วีระเสถียร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9378/2550>